

ПАОРИ СИГУРНИЈИ СА РОБОМ У ЈАВНИМ СКЛАДИШТИМА

Чекајући праву цену и прилику за продају

Компензациони фонд на сајму

Компензациони фонд ће на Пољопривредном сајму први пут наступити самостално, а 16. маја организоваће стручни скуп на тему „Предности система јавних складишта за регион“, у намери да се истакну предности и погодности система јавних складишта као новог пословног концепта. Из Фонда поручују да ће да наставе са пружањем подстицаја пољопривредним произвођачима у Србији како би учврстили своје позиције и конкурентске предности на тржишту.

Јавна складишта поуздан су ослонац пољопривредницима, нарочито у време ценовних промена и турбулентних околности на тржишту паорском робом. Јер, оно што пољопривредници уберу и пожању с њива у овим је складиштима сигурно и квалитетно чувано, те може чекати праву цену, односно најбољи моменат за заигра тржишну утакмицу. У то су се већ уверили они који су своје производе ускладиштили у силосе опремљене према највишим стандардима, и добили робне записе, с којима се, као хартијама од вредности, могу појавити на тржишту, али и пред банкама и на основу тога узети зајмове. А таквих није мало. Лане је, рецимо, по основу робних записа одобрено око 210 милиона динара кредита, а ове године се очекује више.

Може се, свакако, рећи да је систем јавних складишта успешно заживео у Србији. Лиценцу је добило 12 складишта у земљи, на-

приватних складишта, која издају само потврду о пријему, јавна складишта емитују робни запис, који је хартија од вредности и њиме се може трговати.

Послови око успостављања овог система од самог почетка поверени су Компензационом фонду, који гарантује сигурност за све учеснике. Закон о јавном складиштењу је, подсетимо, усвојен 2009. године и тада је практично почело успостављање овог система у Србији.

Пољопривредници су тада добили могућност да своју робу продају онда када им то највише одговара. Кукуруз, пшеницу и друге производе многу, наиме, да сместе у складишта и да зауврат добију робне записе, односно хартије од вредности којима се може трговати на Продуктној берзи или негде другде, а пољопривредници их могу користити и као залог за добијање краткорочних кредита код пословних банака - објашњава у раз-

ница треће класе иде по 80 динара, а кукуруз по 100.

Наша саговорница наглашава да јавна складишта воде прецизну евиденцију свих издатих робних записа, па пољопривредни произвођач може бити сигуран да се његова роба неће изгубити, оштетити или отуђити. Уколико желе да продају ускладиштену робу, не морају је транспортовати из складишта до купца, већ једноставно, на њега пренесу робни запис и тако купац постаје власник, објашњава она.

Татијана Ђукановић истиче да сви учесници у овом ланци имају и те како вајде од тога. Пољопривредници имају могућност да складиште производе у складношном простору високих перформанси и тиме очувају квалитет својих производа, као и да добију повољне банкарске зајмове и државне субвенције. С друге стране, сама јавна складишта у систему стичу лиценцу, којом унапређују квалитет услуге складиштења,

равно, висококвалитетних, а врло брзо би их се у систем могло укључити још чак 20, јер их је толико у процедури добијања дозволе. Зелено светло за ових 20 складишта би значило знатно повећање складишних капацитета који сада износе 160.000 тона, а потврдило би оцену да се систем јавних складишта у Србији, у односу на регион, развија брже.

У складиштима је сада највише кукуруза и пшенице, а може се чувати и соја, сунцокрет, као и малине, купине, вишње. Да би складишта могла да добију лиценцу морају да испуне одређене услове, пре свега да послују позитивно и да имају 50.000 евра слободног капитала. Поменимо, за разлику од

говору за „Дневник-Пољопривреду“ заменик директора Компензационог фонда **Татијана Ђукановић**.

Од коришћења записа пољопривредници имају вишеструку корист. Као право, роба им је на сигурном, а сваку евентуалну штету насталу у складишту покрива Фонд, истиче наша саговорница. Уз то, све је под надзором инспекције Министарства пољопривреде, а произвођачи добијају и субвенције.

Подсетимо, лане је Влада донела уредбу према којој субвенције за пшеницу износе 120 динара по тони, ако је реч о најквалитетнијој, док за хлебно жито друге категорије држава даје 100 динара. Пше-

што омогућава одређивање више цене за те услуге, али управо због тога Министарство пољопривреде субвенционисе трошкове лагера. Могу да рачунају на већи обим посла, већу сигурност, а и она добијају помоћ од државе.

На крају, и банке ту имају корист, јер им долази више клијената, давање кредита њима је подразумевља сигурност, а могу и да користе кредитне линије ЕБРД-а, напомиње наша саговорница.

За сада функционишу силоси у Пожаревцу, Уљми, Бачком Петровцу, Ииђији, Вршцу, Шиду, Јакову, Жабљу..., а и воћари у централној Србији имају јавно складиште.

С. Глушчević